

please scroll down for English version

Borsos Róbert – Élni így is lehet

Megnyitó: 2014. február 12., szerda 18 h

A kiállítást megnyitja: Rieder Gábor művészettörténész

Cím: MOLNÁR ANI GALÉRIA, 1088, Budapest, Bródy Sándor u. 22. 1. emelet

Megtekinthető: 2014. április 4-ig, keddtől péntekig 12 és 18 óra között

Borsos Róbert egyéni kiállítása, sörös dobozai és videói. Röviden így lehetne összefoglalni a Molnár Ani Galéria új kiállítását, Borsos tömör, de annál többet ígérő hangvételében. A hangsúly ugyanis éppen a nézőpontot, mint olyat állítja fókuszba: mi a norma, mihez viszonyítva ítélünk meg bármit, ami – többnyire láthatatlan módon – része mindennapi életünknek.

Az üres, összegyűrt és elhajított sörös doboz a legtöbb ember számára szemét, másnak viszont akár kenyérkereseti forrása is lehet. Olyannyira, hogy az utcákon üres sörös dobozokkal csörömpölő hajléktalanoknak akár jelképe is lehetne. Az egyik ember szemete, a másik ember kincse. A sztereotípiák élesen metsző síkokra osztják társadalmunkat, ahogy Borsos archetipikus alakjai is ugyan abból az alaptól válnak ki. Fémes hatásuk csalóka: a merevség érzetét sugározzák, miközben könnyen meghajlíthatóak – akárcsak szemléletmódunk.

Fiatalok lépnek egymás után a kamera elé, a háttér azonos, de nincsenek arcok. Mindent felülír az ugyan azon, újra és újra elhangzó mondat imperatívusza: „Elvált szülők gyermeke vagyok”. Majd ugyan ez a koreográfia ismétlődik meg egy másik mondattal: „Nem elvált szülők gyermeke vagyok”. A személy helyét átveszi élethelyzete és a hozzá társított elképzelésünk.

Egy másik videón valóságértelmen ható madártávlatból követhetjük nyomon egy város és egy vidéki település makettszerűen berendezett életét. Játékok hatását keltik az apró alakok, szürreálisnak ható életüket élve. Szemlélként ugyan kívülállóak vagyunk, mégis idővel egyfajta furcsa rokonság érzete alakulhat ki bennünk az apró alakok és életük iránt.

Borsos a mindenkori hétköznapi élet láthatatlan szervezőerejét, kereteit merevíti ki a nézők számára. A művész úgy vet fel társadalomkritikai kérdéseket, hogy maga sem válaszolja meg azokat – és ettől válik igazán őszintévé, hiszen Borsos kérdésfelvetése nem az állásfoglalás, az ítékezés kényelméből indul ki. Felmutatva prekonceptióinkat, azok abszurditását, kényelmetlen helyzetbe hoz a művész, mert nem tudunk kitérni előlük. Sztereotípiáink merevek, de felismerésükkel már a határaikat feszegetjük.

Borsos Róbert (1977) Budapesten született. Tanulmányait a Magyar Képzőművészeti Egyetem végezte. Diplomáját 2001-ben szerezte meg szobrász szakon, mestere Körösnéyi Tamás volt. 2000-ben a Ludwig Alapítvány Ösztöndíjával tanulmányúton vett részt Spanyolországban. 2007-2009 között elnyerte a Derkovits Gyula Képzőművészeti Ösztöndíjat. Számos egyéni és csoportos kiállításon vett részt, többek között 2012-ben szerepelt a Műcsarnok *Mi a magyar?* című kiállításán.

Róbert Borsos – Many ways to live

Opening: 12th February, 2014, Wednesday 6 p.m.

The exhibition is opened by: Gábor Rieder art historian

Address: MOLNÁR ANI Gallery, 1088, Budapest, Bródy Sándor u. 22, 1st floor

On view until: 4 April, 2014, Tuesday to Friday, 12 p.m. – 6 p.m.

A solo exhibition featuring beer cans and videos by Róbert Borsos. This short description presents the essence of the new exhibition that has a concise, but very promising tone of voice at the Molnár Ani Gallery. It is the tone, the point of view that is in the focus of the exhibition: what is the standard that is a crucial part of our everyday life (mostly in an invisible way) and we use it as a point of reference to form an opinion?

The empty, smashed beer cans thrown away are considered litter by most people, however it may be a way of making money for others. What is more, they might be the symbol of homeless people tossing beer cans around in the streets. What is litter for one is treasure for another. Our society is divided up by stereotypes, as the archetypical characters in Borsos's works are also split up parts of a whole. The metallic glow of the cans is misleading: they reflect the sense of rigidity, yet they are also flexible – so are our viewpoints.

Young people appear in the video one-by-one in front of the same background without making the impression that the viewer is looking at personal faces. The sentence repeated again and again overwrites every rule: 'I'm a child of divorced parents', followed by another sentence: 'I'm not a child of divorced parents'. Their way of living and what preconceptions are attached to it replace the person itself.

In the next video the viewer is following the model-like life of a village and a city from a bird's eye view. The tiny windows look like toys and our life looks surrealistic in them. As a viewer one is an outsider and at the same time the small figures and their life are familiar to them.

Borsos captures and projects us an invisible power that organizes our everyday life. He addresses socio critical questions, but never answers them, which makes him truly honest, as he does not take sides, does not judge. The artist embarrasses the viewer by presenting preconceptions and their absurdity, making people face them. Although our stereotypes are rigid, by becoming aware of their existence we are also testing their limits.

Róbert Borsos (1977) was born in Budapest. He studied at the Hungarian University of Fine Arts. He graduated in sculpture in 2001, under the tutorship of Tamás Köröseyi. He won the Scholarship of the Ludwig Foundation in 2000, which enabled him to take part in a two-month study in Spain. He also won the Derkovits Gyula Scholarship of Fine Arts. He has taken part in many solo and group exhibitions including the exhibition '*What is Hungarian?*' in 2012 at Kunsthalle, Budapest.

The exhibition is sponsored by the National Cultural Fund

